

אמרי שפר "רסז"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

"אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות". לו קיימו זאת הכול, אלא יש לשנוא את הסממנים שמתלווים לעיתים לרבנות, שזו הגאווה וההתפארות, אבל את הרבנות עצמה ודאי שאין לשנוא.

אין מטרת התפילה לבקש בקשות. מטרת התפילה היא להתקרב אל הקב"ה ולעמוד לפניו. העובדה שהקב"ה מאפשר לנו לפנות אליו ולבקש בקשות היא עצמה הבעה של קרבה. אין אדם מבקש בקשות מזרים. בן מבקש מאביו או מאמו, מה שלא יבקש לעולם מאחרים. ועל כך אנו אומרים ב"מודים דרבנן" מודים אנחנו לך... על שאנו מודים לך, כלומר, מודים על עצם האפשרות שנתת לנו להודות לך.

"אין מעלת התפילה תלויה במידת הזעקה שזועק האדם בפיו אלא במידת הזעקה שזועק הלב!". (המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל)

אכול את המזון שלך כתרופה, אחרת תצטרך לאכול את התרופה שלך כמזון.

אמא שמתפללת כל יום תפילת שחרית, הילדים שלה נראים אחרת לגמרי! מרן הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל, היה ראש ישיבה לפחות שבעים שנה ואמר שהוא יכול לראות על בחור מי אמא שלו מתפללת שחרית ומי לא. ההשפעה של תפילת שחרית של האמא עליה ועל ילדיה וכל משפחתה היא עצומה.

אם אתה מבין מה שאתה לומד, הידע יישאר לך. אם הבנתך שטחית הידע יעלם.

אמר הרב הוטנר שרק בתפילה שייך שכר פסיעות כי מהותה של התפילה היא להתקרב לקב"ה וממילא ההליכה לתפילה היא מעין ענין התפילה עצמה...

אמר רבי יצחק ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם ואחד מהם הוא הצדקה. רמז לזה במילה נצבים שהיא ר"ת נותן צדקה בסתר ינצל ממוות.

אנו קוראים ביום כיפור בפ' אחרי בשחרית סדר העבודה, ובמנחה פ' עריות, ללמד שאפילו בזמן כל כך מרומם כיום הכיפורים אדם צריך לשמור את עצמו גם מלהכשל בעבירות החמורות ביותר.

אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם כְּלָכֶם, אומר הרבי מסלונים: אתם' – ראשי תיבות: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ.

באומרו 'היום הרת עולם', יחרד האיש ויזדעזע עד עמקי נפשו. ויחשוב כי היום דנים אותו ואת בני ביתו על כל מעשיו, ומעשי כל השנה הקודמת, הם כהריון הבא לשנה הבאה, והוא כעובר במעי אימו. ונמסר ספרו ביד המלאכים הממונים על הימים בשנה הבאה. (הרב מוצפי)

בארץ ישראל יש דעות שונות בין הגדולים, אם "בחירות" הוא מצוה או עבירה. פעם היה גדול אחד שאמר, שההליכה לבחירות היא מצוה. שאלוהו "האם זה מצוה כמו אכילת מצה?" - השיב הגדול ואמר "לא, זה מצוה כמו אכילת מרור..."

"בזמנינו כאשר כח המשיכה של הרחוב הולך וחזק מאוד אנו צריכים להוסיף עוד כוחות הקדושה לכל בחור ובכל זמן" (כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ שליט"א בלונדון)

"ביסודות - גם של ארמון מפואר - אין יוצקים זהב, כי אם סלעים." (הרה"ק רבי משה ליב מסאסוב)

במגילת אסתר (ז', ג'): נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, "נפשי" - ענייני "נפשי", דברים הנוגעים לחיי הנשמה, ענייני רוחניות - אז "בשאלתי" - מותר לשאול את השי"ת "על מה עשה ה' ככה?!", ומותר לצעוק "למה הרעות לעם הזה?!", "ועמי" - כשמדובר בעניינים גשמיים, כשיש צרות בעניינים גשמיים רח"ל, אזי רק "בבקשתי" - מותר לבקש מהשי"ת רחמים להמתיק הגזירה, אבל אסור לשאול שאלות...

בערב יום כיפור באחד השנים עורר מרן הגאון רבי מאיר צבי ברגמן שליט"א, ראש ישיבת רשב"י וחבר מועצה"ת ("סברי מרנן"): "רבותי, בלי רחמים על הבריות אין מרחמין עליו מן השמים, זקוקים אנו לרחמים מן השמים, הבה נתבונן ונשוב לאבינו שבשמים ונתחזק ברחמים על הבריות שהוא ענין בין אדם לחבירו.

בפסוק נאמר (דברים כ"ו, ז'): ונצעק אל ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את קולנו. ויש להבין, מדוע נאמר בפסוק "אלקי אבותינו", ולא "אלקינו". "בספה"ק מבואר, שהסיבה היא, שאם האדם מבקש שישפיעו עליו השפעות טובות מן השמים בזכות עצמו, הרי שבודקים את מעשיו ומבררים היטב אם אכן מגיע לו, אך כשהוא מזכיר את זכות האבות ואומר שבזכות האבות הוא בטוח שהשי"ת יעזור לו, אז הקב"ה שומע לקול תפילתו מיד.

בשפת אמת (תרנ"ח) כתב: צריכין להתחזק בכח השבת ומכל שכן בשבת זה שהוא שבת האחרון של השנה. ואיתא, אילו משמרין בנ"י שבת א' או ב' שבתות מיד הם נגאלין ועכ"פ בשבת שבסוף השנה צריכין לדבק בו. וגם בשבת שבתחילת השנה החדשה. דכ' ויברך א' את יום השביעי. ומצינו כי מי שהוא מבורך יש בו ברכה בביאה וביציאה כדכ' ברוך אתה בבואך וב"א בצאתך.

בתקיעות אנו מבקשים מהקב"ה שיעלה זכרוננו לפניו. זה בעצם הכל! אם הקב"ה יזכור אותנו לטובה, אזי ייתן לנו כל מבוקשנו. אבל, כאמור, לשם כך עלינו לדאוג לכך שהקב"ה יהיה שמח, כביכול. וכיצד משמחים את הקב"ה? על ידי לימוד תורה. (ה'דברי חיים:')

גם אם עד עכשיו לא ניצלנו את החודש כראוי, עדיין נשאר זמן לתקן את דרכינו ומעשינו, ולהכין את עצמנו לקראת בואנו אל המלך.